

הועידה השלישית של „בנות אגודת ישראל“

(י) בישיבה השלישית של הועידה הרצתה העלמה פלוצר (קליש) על התאגדות „בתיה“, אשר עליה נמנות ילדות עד חמש עשרה שנים. היא מסיימת את נאומה בפסוק: „מפי עוללים ויונקים יסרת עוז“.

העלמה בתיה נשלסקה (פולטוסק), אשר יצא לה' מוניטין בישיבות הועידה בתור מלומדת ודרשנית, תדבר על „לחץ החמרי והרוחני של ילד החמ"ץ נים“. כן, אם תבא ילדה עניה לחרשם בבת-הספר של „בית-יעקב“ לא יקבלה כאמתלא, כי אין עוד מקום פנוי, בה בשעה שילדות עשירות מתקבלות עוד באותו בית-הספר לעשרות. היא אומרת, כי רק „חסידו גור תומכים בהאגודה“, וכדרכה מתבלת היא את נאומה בדרוש: „זאת תורת העולה, על מוקדה, כל הליכה עד הבוקר“. — זאת התורה עולה על המוקד של שונאינו בכל ליל הגלות עד הבוקר של הנאולה...

אחרי הפסקה קצרה שבאה למען לתת היכולת להצירות להתפלל תפלת מנחה נפתחה הישיבה האהרונה של הועידה. העלמה גולדשטוף (קראקא) מדברת על שוויון-זכויותיה של האשה. היא מהללת את המשפט העברי על הערצתו את האשה. בשעה שבאנגליה היה נוהגים לתלות על נבי מפתה של האשה מנלב והרשות היה

לבעל בכל רגע להכות את אשתו... אומר התלמוד „והוי מכבד את אשתך יותר מנופך“. אפס, בבחירות לקהלה אין לאשה מקום. היא צריכה להכיר את מקומה רק בבתי-החולים ובבתי-היתומים ולא בשדה המלחמה של הקהלה.

אחריה הרצתה העלמה ליטמנוביץ על ארץ-ישראל. יחסן של ה„בנות“ לארץ-ישראל היא חיובי. יש ללחום נגד בתי-הספר של הכופרים בא"י. „הם סרסו את לשון הקודש, עד שאי אפשר להכיר עוד את צורתה“...

נקרא מכתב-ברכה מאת הדר. ערמן מירושלים, המודיע, כי נאולת ישראל לא תבא אלא ע"י הקב"ה בכבודו ובעצמו וכי שוא תשועת אדם. הוא מבקש לעזור לו ליסד בי"ם „בית-יעקב“ בתל-אביב.

אחרי-כן נקראו ההחלטות. אחת ההחלטות קובעת להכריז את החודש סיון ש. בתור חודש תעמולה לטובת אידית. אבל לא האידית של יו"א, שהיא בבחינת עבודה-זרה. הוחלט, כי יחס ה„בנות“ לא"י הוא כיחסה של ה„אגודה“... נתקבץ לה גם החלטה נגד המוהרות והלוקסוס.

מתוך נאומו הנעילה עשה הרושם הכי עז נאומה של שרה שנירר, אשר קראה את הנאספות ליראת שמים ולצניעות. הועידה נסגרה.